

§ 18.

Naar der i Slutningen af denne § er saaledes udtrykt, at foreløbige Love skulle lægges „undir næsta alþingi þar á eptir“⁽¹⁾, saa fandt man det ikke tilfredsstillende, og derfor forandrede Thinget det til „lögð fyrir næsta alþingi á eptir“⁽¹⁾.

§ 19.

Naar der i Paragrafens Begyndelse staaer „getur náðað ... veitt“⁽²⁾, saa fandt Thinget Sæntingen rettere og bedre udtrykt ved „náðar ... veitir“⁽³⁾.

Fordi Thinget tilligter, at det samme Ansvar skal paahvile Landsstyrelsen som Ministeren for de islandske Anliggender i Kjøbenhavn, saaledes som der gjøres Rede for ved §§ 9 og 10, saa maatte selvfølgelig Bestemmelsen om Kongens Benaadning ogsaa naae til Landsstyrelsen, og da Thinget kom til det Resultat, at Althinget skulde deles i to Kamre, maatte man binde Tilladelse til Benaadningen til sammes nederste Kammer overeensstemmende med den i den danske Grundlov fastsatte Bestemmelse (med 12 Stemmer mod 8), og med disse Ændringer blev Paragrafen vedtagen med 23 Stemmer.

§ 20.

Udtrykket „sjálfur“⁽⁴⁾ i denne Paragraf forekom Thinget overflødig, og istedetfor „lætur hann hlutadeigandi stjórnarvöld veita leyfi þau og undantekningar“⁽⁴⁾ fandt man rettere udtrykk saaledes: „heimilar landsstjórnunum að veita leyfi þau og undanþágur“⁽⁴⁾ (med 15 Stemmer mod 5), og med disse Ændringer blev Paragrafen vedtagen med 21 Stemmer.

§ 21.

For de ved denne Paragraf foretagne Ændringer er der gjort Rede ved § 10.

§ 22.

Thinget maatte indrømme, at der i Motiverne til Regeringens Udkast ikke uden

Grund yttredes og anførtes som Grund for de forskjellige Indskrænkninger, som der forudsattes, at Thinget fremdeles skulde være behæftet med, men som Thinget fandt altfor illiberale og unaturlige, at det nemlig med den nuværende Indretning neppe kunde betros den fulde lovgivende Stemme, medmindre Regeringen erholdt en saa stærk Indskydelse derpaa, eller at Thinget blev saaledes bundet ved adskillige Indskrænkninger, at det ikke tog overlede Beslutninger.

For at raade Bod herpaa og bortskaffe de unaturlige og ufrie Indskrænkninger kom Thinget til det Resultat at forøge Thingmændenes Antal og dele Thinget i to Kamre.

Hvad Antallet af Thingets Medlemmer angaaer, skal Thinget allerunderdanigst tillade sig at bemærke, at ligesom der i det Udkast, som forelagdes den ekstraordinære Forsamling i 1851, blev bestemt, at Thinget skulde bestaae af 36 Medlemmer, saaledes har man ogsaa stedse fundet Thinget for lidet talrigt, og det kan heller ikke nægtes, at det med den nuværende Antal Medlemmer hverken kan være sikkert paa altid at kunne disponere over de Kræfter, som det var ønskeligt og nødvendigt, forat Sagerne kunde blive tilbørligen afsluttede, og især naar der tages Hensyn til den Omstændighed her, at nogle af de bedste Thingmænd ofte ikke kunne møde, hvorhos det vilde synes en mindre anselig lovgivende Forsamling, der kun talte 23 til 24 Medlemmer, ligesom undertiden har været Tilfældet og ifølge vore lokale Forhold let kan indtræffe. Thinget kom derfor til det Resultat, at Althinget, naar det blev lovgivende, ikke maatte tælle færre end 36 Medlemmer, det er 30 folkevalgte og 6 kongevalgte, hvilket Antal vedtoges med 20 Stemmer mod 4.

Det kunde ikke ansees passende at indskyde i dette Udkast nogen Bestemmelse om, hvorledes denne Forøgelse af Thingmændesantallet skulde falde paa de forskjellige Valgdistrikter i Landet, men det ansaae man for en Selvfølge, at den nuværende Ordning af Valgdistrikterne bibeholdtes uforandret; skulde Thinget have indladt sig paa for sit Vedkommende at tage nogen Bestemmelse i denne Henseende, saa vilde det have været nødvendigt

¹⁾ sproglig Forandring.

²⁾ „kan benaade og give“.

³⁾ „benaader ... giver“.

⁴⁾ sproglige Forandringer.